

# Netanjahuova noční můra: kdo stojí za kampaní proti Izraeli?

 zvedavec.news/komentare/2024/05/10108-netanjahuova-nocni-mura-kdo-stoji-za-kampani-proti-izraeli.htm

27.5.2024 Komentáře Témata: Právo, Izrael 1517 slov

Tři země EU – Španělsko, Irsko a Norsko – 22. května prohlásily, že od příštího týdne uznají palestinskou státnost. Rozhodnutí vstoupí v platnost 28. května. Izraelský premiér Netanjahu toto rozhodnutí odsoudil, odvolal velvyslance těchto zemí a prohlásil, že taková iniciativa je odměnou za „palestinský teror“. Ze zemí EU již dříve jednostranně uznalo palestinskou svrchovanost pouze Švédsko v roce 2014. Několik dalších zemí – Bulharsko, Kypr, Česká republika, Maďarsko, Malta, Polsko, Rumunsko a Slovensko – tak učinilo v roce 1998, tedy ještě před vstupem do EU.

Tento týden je pro Netanjahua náročný, neboť Mezinárodní trestní soud 20. května oznámil, že požaduje vydání zatykače na něj, stejně jako na izraelského ministra obrany Joava Galanta a vůdce palestinského hnutí Hamás v pásnu Gazy Jahjá Sinvara, a to na základě obvinění z válečných zločinů. Netanjahuovo zatčení podpořilo několik zemí včetně Turecka, stejně jako v Evropské radě pro zahraniční vztahy, která vydala pokyn, jak by měli Evropané na rozhodnutí ICC reagovat.

## Evropa vyvíjí na Netanjahua tlak

Evropská rada zastává stanovisko, že pokud evropské a další státy, které uznávají jurisdikci ICC, odmítnou podpořit současnou iniciativu, bude se jevit jako zpolitizovaná organizace, neboť zatykač má být poprvé předán západnímu spojenci. „Ze strany evropských zemí by bylo chybou napadat soud za to, že usiluje o vydání zatykače na představitele demokratického státu, jak to někteří vedoucí představitelé učinili, neboť by tím vyslali zbytku světa signál, že liberální demokracie

se považují za nadřazené zákonu,“ uvedla rada ve svém prohlášení. Jinými slovy, pro Evropu bude obtížnější vyhrožovat Vladimíru Putinovi haagským tribunálem, protože zaujatost Mezinárodního trestního soudu a zemí, kde platí jeho zákony, bude zřejmá.

Také podle rady budou moci soudní příkazy ovlivnit vedení židovského státu a palestinské organizace Hamas, aby pomohly konflikt vyřešit. Měla by vyzvat evropské a další země, které podporují Izrael, aby „zajistily, že nebudou podporovat takové zločiny“, kterých se obě strany konfliktu dopouštějí, a aby udělaly vše pro to, aby Izrael umožnil přísun dostatečné humanitární pomoci do Gazy. To by pak mělo „marginalizovat Netanjahua a usnadnit zvolení nové – méně tvrdé – izraelské vlády“.

Ve prospěch iniciativy Mezinárodního trestního soudu se vyslovilo několik zemí. Například Ankara se dlouhodobě vyslovuje pro ukončení podpory Tel Avivu. Turecký prezident varoval, že pokud nebude zastavena izraelská agrese v pásmu Gazy, čeká svět další konflikt. „Dokud budou západní mocnosti podporovat Netanjahua, nelze masakr v Palestině zastavit,“ řekl při projevu v Ankaře. V projevu v izraelské televizi následujícího dne Netanjahu skromně parafrázoval, že obviňovat ho ze zločinů v Gaze je jako obviňovat George Bushe ml. z útoků z 11. září 2001.

Berlín rozhodnutí Mezinárodního trestního soudu jednoznačně podpořil. Říšský sněm prohlásil, že pokud bude na izraelského premiéra Netanjahua vydán mezinárodní zatykač, bude Německo povinno ho zatknout. „Jsme vázáni zákonem, Německo soud podporuje a bude ho podporovat i nadále,“ řekl mluvčí vlády Stefan Hebestreit. V článku Spiegelu se píše, že země nemůže z důvodu závazku vůči soudu zatykač, pokud bude vydán, nerespektovat, ale na druhou stranu se jedná o velmi citlivou záležitost, ke které je třeba na pozadí památky holocaustu přistupovat opatrně.

Například v Polsku je nálada ohledně možného Netanjahuova zatčení jiná. Náměstek polského ministerstva zahraničí Wladyslaw Bartoszewski se vyjádřil k obvinění vznesenému Mezinárodním trestním soudem proti Netanjahuovi. Podle něj vede Izrael válku velmi civilizovaně, jako demokratický stát, a velký počet palestinských obětí v pásmu Gazy je způsoben pouze vysokou hustotou osídlení tohoto území a tím, že je Hamás využívá jako lidské štíty. Oficiální orgány země však zatím k těmto zatykačům nevydaly žádné prohlášení. Varšava pravděpodobně půjde po většině svých spojenců, vzhledem k tomu, že Polsko dlouhodobě uznává palestinskou suverenitu.

### **Jsou USA jediným spojencem?**

---

Proti iniciativě ICC se staví aktivní USA, které stejně jako Izrael, ale i Rusko, Čína a řada dalších zemí činnost soudu neuznávají. Washington pohrozil uvalením sankcí na Mezinárodní trestní soud a jeho představitele. Hlavní žalobce Karim Khan již  uvedl, že od zahájení vyšetřování Netanjahua a Galanta mu bylo vyhrožováno. Podle Khana na něj vystoupilo několik hlav států a otevřeně prohlásilo, že „Mezinárodní trestní soud byl vytvořen pro Afriku a pro zločince, jako je Putin, a ne pro soud Západu a jeho spojenců“.

Dvojímu metru hegemonu se nelze divit; nechce ztratit svůj vliv na Blízkém východě, pokud bude Netanjahu odvolán z funkce premiéra. A jedinou nadějí pro izraelského vůdce je, že se zcela podřídí USA. Jde však o to, že i to bude obtížné, protože Washington požaduje také ukončení války v Gaze. Demokratická strana a Biden osobně začínají ztrácet své voliče kvůli příliš okaté agresivní zahraniční politice a utrácení obrovských částek za války. Proto se Američané nechtěli zapojit do války Izraele s Íránem a zpomalili odvetný úder Tel Avivu proti Teheránu. Riziko eskalace mezi oběma zeměmi však stále trvá a v tomto světle vypadá náhlá smrt íránského prezidenta Ibrahima Raisiho velmi podezřele.

Arabské a muslimské komunity v USA začínají Trumpa náhle podporovat. Průzkumy ukazují, že v klíčových státech, jako je Michigan a Minnesota, je 57 % amerických muslimů připraveno hlasovat pro Trumpa, zatímco pro Bidena je připraveno hlasovat pouze 25 %. Kromě toho, že se muslimové v drtivé většině staví proti liberální politice demokratů s jejich programem LGBT, věří Trumpovým slibům o rychlém příměří v Gaze. Jeho tým již má plány na poválečný rozvoj pásma Gazy, o kterých bude jednat se Saúdskou Arábií. Trump by skutečně mohl dosáhnout zmrazení konfliktu za podmínek, které jsou pro něj výhodné, a ponechat si hrozbu jeho opětovného vzplanutí, pokud Netanjahu neuposlechne.

Izraelský premiér se nyní nachází mezi Skyllou a Charybdou: na jedné straně je třeba plynový konflikt zastavit a stáhnout odtud jednotky Hamásu dříve, než se mezinárodní ohnivý kruh kolem něj zahustí. Na druhou stranu to poskytne dalším zemím záminku k uznání palestinské státnosti a zasáhne Netanjahuovu pověst uvnitř země, což by mohlo vést k předčasným volbám a krachu politické kariéry současného premiéra. Kromě toho v Izraeli již probíhají masové protesty, které požadují návrat rukojmích z Palestiny a Netanjahuovo odstoupení. Mírové řešení konfliktu navíc nezávisí pouze na Tel Avivu, ale také na vůdcích Hamásu, kteří rovněž hodlají dosáhnout větších práv pro palestinský lid, včetně uznání státnosti a osvobození území.

### **Kdo stojí za kampaní proti Netanjahuovi?**

---

Vše, co se nyní děje, je namířeno proti Netanjahuovi a režimům, které ho podporují, včetně Trumpa, jehož vítězství pro Demokratickou stranu USA a její geopolitické spojence je již pravděpodobně zřejmé. V rámci globálního Západu existují dva póly: liberální levice a konzervativní pravice, mezi nimiž probíhá boj o vliv. Trump a Netanjahu patří do druhého tábora. Aby na Trumpa zatlačili, chystají se jeho odpůrci, levicově-liberální režimy, vyvinout tlak na izraelského premiéra, aby ho

odstavili od moci, zhroutili izraelskou zahraniční politiku a uspořádali předčasné volby, které vynesou k moci liberální opozici. Právě tato opozice stojí za masovými protesty proti soudní reformě a válce v Gaze.

Palestinská státnost byla uznána v zemích, kde jsou nyní u moci socialistické režimy nebo kde jsou silné levicově-liberální či propalestinské nálady. V hlavním městě Norska tvoří podle oficiálních údajů asi 10 % voličů muslimové. A pozoruhodný antisemitismus ve Španělsku spojuje muslimy, jejichž počet se za 30 let zdesetinásobil, a katolíky. Irské nacionalistické hnutí dlouhodobě přirovnává palestinský konflikt s Izraelem k vlastní válce za nezávislost proti Británii. Jednotlivci dokonce navrhovali sloučení Irské republikánské armády s Organizací pro osvobození Palestiny. Země, jako je Irsko, se obvinění izraelské vlády z antisemitismu nezaleknou, protože samy jsou historicky mnohými uznávány jako oběti britského expanzionismu, takže taková rétorika může působit jen proti Němcům.

Samotné Německo a možná i Francie mohou být také blízko uznání suverenity odvěkého nepřítele Izraele, protože jejich režimy jsou v současnosti zjevně levicově liberální a Berlín již deklaroval svou podporu Mezinárodnímu trestnímu soudu. Podobným nástrojem boje je i Mezinárodní trestní soud, který je nyní z velké části pod kontrolou Londýna a jehož hlavním žalobcem je Brit Kareem Khan. V samotné Británii je situace také nejednoznačná, protože i tam se počátkem července budou konat parlamentní volby a Labouristická strana si současným referendem posílila pozici.

Přestože v USA mohou liberálové ztratit svůj vliv, ve Velké Británii jejich autorita naopak na pozadí některých neúspěšných politických kroků Sunakovy vlády jen roste. Předseda Labouristické strany Keir Starmer se vyslovuje pro podporu Palestiny s tím, že Izrael musí respektovat mezinárodní právo. Podporuje zachování britského jaderného arzenálu

jako odstrašujícího prostředku a hlasoval pro prodloužení programu Trident. Podle britského investigativního novinářského projektu Declassified UK je Starmer bývalým členem Trilaterální komise.

Politika současných britských toryů se nijak zvlášť neliší od politiky Labouristické strany, která je dlouhodobě levicově liberální. Pokud tedy zvítězí toryovská opozice, můžeme hovořit pouze o posílení liberálního režimu. Pro atlantistickou levici je nyní nezbytné připravit si půdu na geopolitické scéně tak, aby byla na Trumpův příchod plně připravena. Náhlý krok proti Izraeli ze strany zástupného Mezinárodního trestního soudu (který chce zatknout i vůdce Hamásu) a EU tak nelze považovat za gesto otevřenosti vůči palestinskému lidu, ačkoli islámské nálady v evropských zemích hrají nemalou roli. Oba póly – jak levicovní, tak pravicovní atlantisté – jsou proti multipolaritě a svobodě národů „třetích zemí“, v jejich zájmu je pouze úplná kontrola nad ostatními regiony. Tato politika se nese v duchu staré římské zásady „rozděl a panuj“, kterou jako první v moderní době uplatnilo Britské impérium.

КОШМАРНЫЙ СОН ДЛЯ НЕТАНЬЯХУ: КТО СТОИТ ЗА КАМПАНИЕЙ ПРОТИВ ИЗРАИЛЯ? vyšel 24.5.2024 na katehon.com.  
Překlad v ceně 689 Kč Zvědavce.

Známka 1.1 (hodnotilo 21)

Oznámkuje kvalitu článku jako ve škole  
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

4 příspěvků  
( 4 nové)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF